

Libiamo

enige gedachten en plaatjes rond Thalia en Sail

Libiamo...

Parels

Vroeger, heel erg lang geleden nu, ik praat over eind jaren vijftig (van de vorige eeuw, moet je daar nu toch echt bij zeggen) hadden we om deze tijd natuurlijk zomervakantie en als we niet met z'n zevenen in een piepklein huisje in Schoorl zaten dan waren we thuis en stond de radio aan. Om half tien of zo kwamen eerst de waterstanden, dan wist je of je bij Grave beneden de sluis kon varen, dan kwam Moeders wil is wet, en daarna..... de Arbeidsvitaminen. Het hoogtepunt van de dag. De te beluisteren nummers stonden reeds aangekondigd in de VARA gids.

Petite fleur, Whispering hope, Er zaten twee motten.... maar ook: *Au fond du temple saint* - maar dat stond gewoon vermeld als de parelvissers. En *Drink, drink, drink* met Mario Lanza! En *Toreadore* uit *Carmen*. Zo heb ik die nummers voor het eerst gehoord, bij de radio met de Donald Duck of tijdens een spelletje schaak met mijn broer zolang er geen ruzie uitbrak over een wel of niet aangeraakte pion. Dat komt allemaal weer terug als wij nu aan het repeteren zijn.....

En dan heb je natuurlijk nog *Libiamo* uit *La Traviata*. Dat kwam nooit in de Arbeidsvitaminen maar wel op zondagmiddag rond één uur voor de Belgische radio, of Brussel Vlaams zoals pa het noemde. Hij stemde daar op af om die tijd omdat hij een fervente Mozart-liefhebber was en hoopte op een *Vögelfanger* of *Der holle Rache* van *Die Königin der Nacht* uit *Die Zauberflöte*. Mozart was zijn religie. Maar heel vaak gebeurde dat niet. Die Belgen waren verzot op Verdi, Puccini en andere Italianen en zo kwam *Libiamo* regelmatig langs, wat dan met enigszins lede oren werd aangehoord,

bah, wéér Verdi. Ik vond het eigenlijk wel mooi, maar dat werd snel de kop ingedrukt. Verdi, nee, dat was niks, vond moeder ook. Maar toen ze later gingen reizen en La Traviata in Milaan of Verona of misschien wel in New York live aanschouwden gingen ze er toch even anders over denken.

Maar laatst stond ik op de tram te wachten en een meisje van misschien twintig fietste voorbij en zij floot Der Holle Rache. Of u het gelooft of niet.

En nu staan wij straks op dat podium van Sail met Libiamo en ik mag zachtjes meezingen met het koor.... En daarvóór ook nog de Parelvisser (nou ja die zingen we dan niet mee, Bert en Walter kunnen het samen wel af), maar ook Drink, drink, drink.... Er is trouwens een mooie video te zien met Mario Lanza, op YouTube.

Het was dinsdagavond best een aardige opkomst, een beetje weinig bassen, dacht ik. Kom op, bassen, waar blijven jullie? Bij de tenoren miste ik ook nog een paar sterke stemmen. Het zijn nog maar een paar repetities, hoor!

Schöner Ivan! Ook ons Duits wordt nog weer eens flink op de proef gesteld. En dan *Rosen aus Tirol!* Gelukkig maar dat de bejaarden en bijna bejaarden onder ons (en dat zijn er nogal wat) allemaal nog stevig Duits hebben geleerd, zo heb je er nog weer eens wat aan. Mit, nach, nebst samt bei seit von..... *Victoria und ihr Husar*. Ik had er nog nooit van gehoord. Maar ja, als Verdi al afgekeurd werd, kwam ene Paul Abraham al helemaal niet in aanmerking, kan je begrijpen.... Het stuk is in 1946, 1950 en 1961 door Thalia uitgevoerd, zo staat op de website te lezen. Misschien wordt het weer eens tijd....

Maar komaan, nu allen aan boord in het Sarphati-huis aan de Roetersstraat, zondagochtend tien uur. We gaan er tegenaan. Nog maar een paar repetities. Hier geldt het elfde gebod: Op Sail zult gij geen flater slaan.

